

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1133 Budapest, Visegrádi u. 116., képviseli: dr. Topánka Erika jogtanácsos) által képviselt **K. Zs. felperesnek a Készenléti Rendőrség** (1104 Budapest, Kerepesi út 47-49.) **alperes ellen illemténykülönbözet megfizetése iránt** indított munkaügyi perében a 2008. március 10. napján megtartott bírósági tárgyaláson meghozta és kihirdette az alábbi

í t é l e t e t :

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül illemtényként fizessen meg a felperesnek 1.023.960,- (Egymillió-huszonháromezer-kilencszázhatvan) Ft-ot és ezen összeg 2005. szeptember 1-jei középárányos kezdőnappal meghatározott késedelmi kamatát, valamint perköltségként bruttó 50.000,- (Ötvenezer) Ft-ot.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a Fővárosi Bírósághoz címezve, a jelen bíróságnál lehet 3 példányban előterjeszteni.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel kapcsolatos; a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul vagy a felek ezt kérték.

I n d o k o l á s :

A bíróság a peres felek nyilatkozatai, a rendelkezésre álló iratok, dr. T. T, J. Jné, T. Z. tanúk vallomásai alapján a következő tényállást állapította meg:

A felperes 2001. január 1-jei hatállyal került kinevezésre a BRFK ... Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztály állományába járőrvezetőnek, II/III. besorolással.

2004. augusztus 1-jei hatállyal a kapitányságvezető a felperest szóban megbízta a kapitányság Igazgatásrendészeti Osztályán szabálysértési előadói feladatok ellátásával. A felperes felettése előtt J. Jné, majd dr. T. T. Igazgatásrendészeti Osztályvezetők voltak.

A távollétükben a helyettesítést T. Z. végezte őrnagy rendfokozatban, kiemelt főelőadói beosztásban.

A szabálysértési csoporton belül az osztályvezető szignálta az ügyeket az előadókra, mely során mindenki valamennyi típusú ügyből megközelítően azonos mennyiséget kapott.

A felperes önállóan bírálta el a rá osztott ügyeket, saját neve alatt a döntést aláírta, azt ellenjegyeztetnie nem kellett.

A felperes 2006. október 15-ig látta ezt a feladatot, mely időszak alatt járőrvezetői feladatokat nem végzett, illetménye a korábbi beosztásának megfelelően változatlan maradt.

2007. március 2-án a felperes szolgálati panasszal fordult a munkáltatói jogkört gyakorló BRFK ... Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjéhez.

Ebben az 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 50. §-ban foglaltak alapján illetménykülönbözet megfizetését kérte a 2004. augusztus 1. és 2006. október 15. közötti időtartamban ellátott feladataira tekintettel.

Hivatkozása szerint az állományilletékes parancsnok szóbeli megbízása alapján látta el szabálysértési előadói beosztását, mely után az illetményt a Hszt. 6/A. mellékletének I. besorolási osztály III. beosztási kategória első (10.) fizetési fokozata szerint kellett volna megállapítani.

Illetményét azonban változatlanul a II. besorolási osztály III. beosztási kategória alapján kapta.

A szolgálati panaszt a BRFK vezetője 2007. június 27-én kelt 113-32/113/2007.P. számú határozatával elutasította.

A határozat ellen a felperes keresetet terjesztett elő a munkaügyi bíróságon és illetménykülönbözetként a 2004. augusztus 1. és 2006. október 15. közötti időszakra 1.023.960,- Ft és kamatai megfizetését kérte.

Hivatkozása szerint a Hszt. 49. § (1) bekezdése és a 2. § h) pontja értelmében az állományilletékes parancsnok által vezetett szervezeten belül vezénylésre nincs lehetőség.

A felperest az 50. § alapján megbízták a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, mely után az 50. § (3) bekezdése szerinti illetmény jár.

A felperes nem a segédelőadói besorolásnak (II. besorolási osztály III. beosztási kategória) megfelelő feladatokat látott el, hanem előadóként önálló aláírási jogkörrel járt el és bírálta el a rá osztott ügyeket.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy 2008. január 9-től a felperes a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság állományába került, ezért a Fővárosi Munkaügyi Bíróság nem rendelkezik illetékességgel.

Érdemi védekezése azon alapult, hogy a Hszt. 49. § szerint bármely szervezeti egységhez vezényelhető a hivatásos állomány tagja, így a felperes is vezénylés alapján – saját kérésére családi okból – látta el a segédelőadói feladatokat az Igazgatásrendészeti Osztályon.

A felperes járőrvezetői beosztása megmaradt, illetményét eszerint kapta meg, mely valamennyi, a Hszt. szerint járó pótlékot is tartalmazta.

A Hszt. 100. § (1) bekezdése szerint az illetmény szempontjából a tiszti, főtiszi, tábornoki rendfokozatú tagokat I., a tiszthelyettes és zászlós rendfokozatú tagokat II. besorolási osztályba kell besorolni. A felperes törzszászlós rendfokozattal rendelkezett, így besorolása jó volt.

A felperes keresete megalapozott.

A bíróság nem osztotta az alperes illetékességi kifogását.

Hszt. 196. § (4) A keresetet a hivatásos állományú azzal a jogi személynek minősülő szervvel szemben indíthatja meg, amelynek vagy az irányítása alá tartozó szervezeti egységnek az állományába tartozik, akkor is, ha a keresettel megtámadott döntést nem a szervet irányító állományilletékes parancsnok hozta.

Pp. 42. § A bíróság illetékességének megállapításánál a keresetlevél beadásának időpontja irányadó. Ha azonban a per a keresetlevél beadása után bekövetkezett valamely változás folytán tartoznék a bíróság illetékessége alá, a bíróság illetékességét akkor is meg kell állapítani.

A felperes a keresetlevél beadásának időpontjában a Készenléti Rendőrség állományába tartozott, így a per elbírálására a Fővárosi Munkaügyi Bíróság rendelkezik illetékességgel.

Hszt. 2. § E törvény alkalmazásában

h) szervezeti egység: a fegyveres szerv szervezeti rendszerében elhelyezkedő, különböző szervezeti elemekből álló, az állományilletékes parancsnok által vezetett szervezet;

49. § (1) A hivatásos állomány tagja a szolgálat érdekében eredeti szolgálati beosztásában való meghagyása mellett a fegyveres szerv bármely szervezeti egységéhez és bármely helységbe - a (4) bekezdésben meghatározott esetet kivéve beleegyezése nélkül - meghatározott szolgálati feladat teljesítésére vezényelhető. A hivatásos önkormányzati tűzoltóra e szabály nem vonatkozik.

E két jogszabályhely együttes értelmezéséből következik, hogy a vezénylés egy szervezeti egységen belül nem lehetséges.

Azt, hogy a felperes esetében nem vezénylés történt, bizonyítja az a tény is, hogy írásban feladat meghatározás nem történt, holott a 9/0997. (II. 12.) BM rendelet 18. § (1) alapján a tartós – 30 napon túli – vezénylést írásban kell elrendelni.

Mivel a felperes esetében vezénylés nem történt, feladatát csak megbízás útján tölthette be.

50. § (1) Az ideiglenesen megüresedett szolgálati beosztás ellátásával, illetőleg a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével, továbbá a hivatásos

állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szolgálati beosztások ellátására, illetve a helyettesítésre szóló megbízás történhet az eredeti beosztás ellátása mellett vagy az ellátása alóli mentesítéssel, amelynek időtartama az egy évet nem haladhatja meg. Az egy hónapi időtartamot meg nem haladó megbízáshoz a hivatásos állomány tagjának beleegyezése nem szükséges. A szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízás nem esik a fenti időkorlátozás alá.

(3) Ha a megbízott személyt az eredeti beosztás ellátása alól mentesítették, részére a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény jár, amely nem lehet kevesebb az eredeti illetményénél.

(4) Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti beosztásának ellátása mellett végzi, a többlétszolgálatért az illetményalap 25-100%-ig terjedő díjazásra jogosult. A szervezetszerű helyettesnek a parancsnoka helyettesítéséért díjazás nem jár.

(5) A (3) bekezdés szerinti illetmény és a (4) bekezdés szerinti díjazás a 30 napot meghaladó megbízás esetén visszamenőleg, a megbízás első napjától jár.

A felperes eredeti beosztása szerinti járőr feladatait nem látta el, tehát az 50. § (3) bekezdése szerinti illetményre jogosult.

A felperes munkaköri leírást, írásos feladat meghatározást nem kapott, ugyanakkor a tanúvallomások alátámasztották, hogy ugyanolyan érdemi feladatot látott el, mint a többi előadó.

Önállóan bírálta el az egyes szabálysértési ügyeket, saját nevében aláírta a döntést ugyanúgy, mint T. Z. főelőadó.

A 11/1997. (II.18.) BM rendelet 2. melléklete sorolja fel az egyes szerveknél rendszeresített hivatásos státuszok munkaköri jegyzékét, mely szerint a felperes eredeti beosztását tekintve II. besorolási osztály III. beosztási kategóriába tartozik. A köztisztviselői illetményalap (36.800,-) figyelembe vételével korábbi beosztási illetménye $36.800 \times 3,40$ azaz 125.120,- Ft volt.

Az Igazgatásrendészeti Osztályon betöltött tényleges beosztás előadó volt, az I. besorolási osztály III. beosztási kategória alapján $36.800 \times 4,45$ azaz 163.760,- Ft-ra volt jogosult.

2004. augusztus 1. és 2006. október 15 között 26,5 hónapra a felperest 1.023.960,- Ft és annak kamati megilletik.

A bíróság nem fogadta el az alperes azon álláspontját, hogy a felperes illetménye nem csökkent, mert a pótlékokat részére ugyanúgy számfejtették, mintha korábbi beosztását látta volna el.

A felperes nem illetménycsökkenésre alapította kereseti kérelmét, hanem illetménykülönbözetre, mely jogszerűségét nem érinti az a körülmény, hogy az alperes pótlékot fizetett-e vagy sem.

A bíróság elutasította az alperes azon bizonyítási indítványát, mely arra irányult, hogy a bíróság hallgassa ki tanúként a kapitányság vezetőjét, hogy mi volt a vezénylés valódi indoka, azaz az a felperes kérésének megfelelően történt-e.

A perben nem annak volt jelentősége, hogy milyen indokkal került a felperes a perbeli időszakban az Igazgatásrendészeti Osztályra, hanem annak, hogy ténylegesen milyen munkakört látott el. Erre pedig a tanúk egyértelmű nyilatkozatot tettek.

A pertárgy értéke a Pp. 24. § (2) bekezdése alapján 463.680,- Ft.

A perköltségről való rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdésén és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

A teljesítési határidőt a Pp. 217. § (1) bekezdése alapján határozta meg a bíróság.

Az 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdése alapján az illetéket az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. § (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2008. március 10.

Erdélyiné dr. Szőke Gyöngyi s.k.
a tanács elnöke

az aláírásukban akadályozott
Zmeskálné Garádi Katalin és Arnóth Károlyné
nép ülnökök helyett is

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság
49.Mf. 633.944/2008/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1133 Budapest, Visegrádi u. 116., ügyintéző: dr. Topánka Erika jogtanácsos) által képviselt ***K. Zs. felperesnek a Készletlét Rendőrség*** (1101 Budapest, Kerepesi út 47-49.) ***alperes ellen ítéletétől különbözet megfizetése iránt*** indult perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 31.M. 3670/2007/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszámú előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t .

A Fővárosi Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperest terhelő marasztalási összeget 981.330,- (Kilencszáznyolvanegyezer-háromszázharminc) Ft-ra és kamatára leszállítja, egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyja.

Kötelezi alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 25.000,- (Huszonötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a felperes illetmény különbözet megfizetésére irányuló kereseti kérelmét mind jogalapjában, mind pedig összecszerúségében megalapozottnak találta, ezért ítéletével kötelezte alperest 1.023.960 Ft illetmény különbözet és kamata, valamint 50.000 Ft perköltség megfizetésére.

Rendelkezett az eljárási illeték állam általi viseléséről.

Indokolása szerint elsődlegesen az alperes illetékességi kifogását vizsgálta a Hszt. 196. § (4) bekezdése és a Pp. 42. § alapján megállapította, hogy a per elbírálására a Fővárosi Munkaügyi Bíróság illetékes, mivel a keresetlevél beadásának időpontjában felperes a Készenléti Rendőrség állományában teljesített szolgálatot.

Érdemben a Hszt. 2. § h) pontjában és a 49. § (1) bekezdésében foglaltakra utalással kifejtette, hogy a felperes nem vezénylés alapján végezte szabálysértési előadói feladatait az igazgatásrendészeti osztályon, hanem a Hszt. 50. § értelmében megbízás alapján tevékenykedett. A felperes eredeti beosztása szerinti járőr feladatait a perbeli időszakban nem látta el, tehát a Hszt. 50. § (3) bekezdés szerinti illetményre jogosult.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezéssel elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését kérte az illetékesség hiánya miatt. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a keresetet nem az alperes, hanem a BRFK ellen kellett volna előterjeszteni.

Érdemben is vitatta az elsőfokú bíróság ítéletét, kérve annak megváltoztatásával a kereset elutasítását azzal, hogy a kereset jogalapjában és a összecszerúségében is megalapozatlan.

A másodfokú eljárás során a fellebbezését annyiban egészítette ki, hogy a felperes az 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) által meghatározott, évente változó illetményalap helyett a teljes perbeli időszakra a 2006. évi 36.800 Ft illetményalap alapulvételével tévesen határozta meg a követelés összecszerúségét. Ezen túlmenően külön sérelmezte a felperes részére megítélt perköltséget, azt indokolatlanul magasnak találta.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és a jogalap tekintetében helytálló az abból levont jogi következtetés és érdemi döntése is. Ítéletét e körben a vonatkozó jogszabályok megfelelő

alkalmazásával kellően részletesen megindokolta, amivel a másodfokú bíróság is teljes mértékben egyetértett. A Fővárosi Bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a jogalapot illetően a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helyes indokaira is tekintettel, annak szükségtelen megisméltése nélkül hagyta helyben.

Az alperesi fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság kiemeli, hogy alaptalanul sérelmezte alperes az elsőfokú bíróság illetékességének hiányát, illetőleg azt, hogy a keresetet nem a Készenléti Rendőrség, hanem a BRFK ellene kellett volna felperesnek előterjesztenie, hiszen egyértelmű peradat, hogy a kereset benyújtásakor felperes már az alperesi jogelőd, a REBISZ állományába tartozott, ezért a Hszt. 196. § (4) bekezdése alapján a kereseti követelés az alperessel szemben volt érvényesíthető.

A felek közötti jogvita elbírálására pedig a Pp. 349/B. § (2) bekezdése és 42. § értelmében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság rendelkezik illetékességgel.

Megalapozottnak találta ugyanakkor a másodfokú bíróság az alperesi fellebbezést az illetmény különbözetösszegezéséről illetően. Tény, hogy alperes az elsőfokú eljárás során a felperesi követelés összegezéséről nem tette vitássá, azonban ez nem zárja ki azt, hogy fellebbezésében e vonatkozásban is támadja az elsőfokú ítéletet.

A másodfokú bíróság tárgyalásán felperes úgy nyilatkozott, hogy nem vitatja, hogy számítási hiba folytán tévesen jelölte meg követelése összegezéséről, az helyesen 981.330,- Ft.

A másodfokú bíróság ezért a 2004. évi 33.000 Ft, a 2005. évi 35.000 Ft és a 2006. évi 36.800 Ft köztisztviselői illetményalap figyelembe vételével megállapította, hogy a felperes

2004. augusztus 1. – 2004. december 31. között $33.000 \text{ Ft} \times 1,05 = 34.650 \text{ Ft} \times 5 \text{ hó} = 173.250 \text{ Ft}$,

2005. január 1. – 2005. december 31. között $35.000 \text{ Ft} \times 1,05 = 36.750 \text{ Ft} \times 12 \text{ hó} = 441.000 \text{ Ft}$

2006. január 1. – 2006. október 15. között $36.800 \text{ Ft} \times 1,05 = 38.680 \text{ Ft} \times 9,5 \text{ hó} = 367.080 \text{ Ft}$

azaz összesen 981.330 Ft megfizetésére jogosult. Az 1,05 szorzó a 4,45 és a 3,40 szorzó különbözeteként került meghatározásra.

Az elsőfokú perköltség megállapítását alperes csupán a másodfokú eljárás során 2008. december 10-én érkeztetett előkészítő iratában sérelmezte, a törvényes határidőben benyújtott fellebbezése azt nem tartalmazta. A Pp. 247. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezési illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel, illetve csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részére nem lehet kiterjeszteni, ezért a másodfokú bíróság e vonatkozásban az elsőfokú ítéletet nem érintette.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva a rendelkező rész szerint határozott.

A nagyobb részben eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, aminek összegét a Fővárosi Bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2008. december 12.

dr. Vrábl Eszter sk.
a tanács elnöke

Ané. dr. Viniczai Éva sk.
előadó bíró

dr. Farkas Beáta sk.
bíró